

Estera

Providență și influență

UCENICIZARE
Biserica „Harul” Titan
Februarie, 2020

UCENICIZARE

„Ce ați învățat, ce ați primit și
auzit de la mine și ce ați **văzut în mine**, faceți.
Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.”

Filipeni 4:9

SĂPTĂMÂNA 11

În această lecție ne propunem:

- să ne familiarizăm cu conținutul capitolului 8, 9 și 10 din cartea Estera.
- să identificăm adevărurile-cheie, care pot fi contextualizate și aplicate
- să înțelegem semnificația și importanța celui „de-al doilea decret”
- să ne familiarizăm cu originea Sărbătorii Purim

PERSEVERENȚĂ ȘI DEDICARE

Citește Estera 8, corelează cu informațiile suplimentare din cadrane și completează acolo unde este cazul!

„În aceeași zi, împăratul Ahașveroș

a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul Iudeilor.

Și Mardoheu a venit înaintea împăratului,

căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.

„În aceeași zi...” Câte s-au întâmplat în acea zi teribilă! „În a douăzeci și treia zi a lunii a treia, adică luna Adar” (8:9). Câte nu s-au întâmplat în acea zi de **25 iunie 474 î.H.** (după calculele experților): de la prăbușirea simbolică a lui Haman în zorii zilei, grație Proviidenței, care a lucrat în favoarea lui Mardoheu până la spânzurarea lui Haman; trecând de la agonie la extaz prin demascarea „răului” la cel de-al doilea ospăț al Esterei, așteptând cu încordare reacția unui rege imprevizibil, care în cele din urmă îl condamnă și îl execută pe „răul acela”, Haman, Agaghitul, fiul lui Hamedata, vrăjmașul iudeilor.

Împăratul și-a scos **inelul**,

pe care-l luase înapoi de la Haman,

și l-a dat lui Mardoheu.

Estera, din partea ei,

a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.

Apoi Estera

a vorbit din nou înaintea împăratului.

S-a aruncat la picioarele lui,

a plâns,

l-a rugat

să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul,
și izbânda planurilor lui împotriva Iudeilor.”

Tot **în aceeași zi**, conform legilor vremii, toate posesiunile trădătorului trec în proprietatea coroanei. În aceeași zi, 25 iunie 474 î.H., locul vacantat prin executarea lui Haman este ocupat de Mardoheu, care își deconspiră legătura de rudenie cu Estera. Toată puterea, poziția și proprietățile lui Haman sunt preluate de Mardoheu.

Rezumă în spațiul de mai jos evenimentele care au loc „în aceeași zi” cu demascarea lui Haman, ziua de 25 iunie 474 î.H., așa cum reies din paragraful de mai sus.

„Împăratul

a întins toiagul împărătesc de aur Esterei,
care s-a ridicat și a stat în picioare înaintea
împăratului.

Ea a zis atunci:

„Dacă împăratul găsește cu cale și
dacă am căpătat trecerea înaintea lui,
dacă lucrul pare potrivit împăratului, și
dacă eu sunt plăcută înaintea lui,
să se scrie

ca să **se întoarcă scrisorile** făcute de Haman,
fiul lui Hamedata, Agaghitul,
și scrise de el cu gând să piardă pe
Iudeii
care sunt în toate ținuturile
împăratului.

Căci cum aş putea eu să văd nenorocirea,
care ar atinge pe poporul meu,
și cum aş putea să văd nimicirea neamului meu?”

În aceeași zi, Estera și Mardoheu dau dovadă de luciditate până la capăt. Ei înțeleg foarte bine că Haman a murit, dar legea lui încă produce efecte, că au câștigat o bătălie, dar nu războiul. Așa că în aceeași zi îl imploră pe împărat „**să oprească urmările răutății** lui Haman, Agaghitul...” (8:3) De aici rezultă nevoia „celui de-al doilea decret”. Primul decret, după legea mezilor și a perșilor, nu putea fi anulat, dar putea fi contracarat printr-un alt decret care să vizeze anularea efectelor celui dintâi.

Împăratul Ahașveroș a zis împărătesei Estera și Iudeului Mardoheu:

„Iată, am dat Esterei casa lui Haman,
și el a fost spânzurat pe spânzurătoare, pentru că întinsese mâna împotriva
Iudeilor.

Scrieți dar în folosul Iudeilor cum vă va plăcea, **în numele împăratului**,
și **pecetluiți** cu inelul împăratului.

Căci o scrisoare scrisă
în numele împăratului și
pecetluită cu inelul împăratului **nu poate fi desființată.**”

Rezumă într-o frază cerința principală din a doua pledoarie a Esterei, relatată în paragraful de mai sus, și soluția împăratului.

„Logofeții împăratului

au fost chemați în vremea aceea,

în a **douăzeci și treia zi a lunii a treia**, adică luna Sivan,

și **au scris**, după tot ce a poruncit Mardoheu, Iudeilor,

căpeteniilor oștirii, dregătorilor și mai marilor

celor o sută douăzeci și șapte de ținuturi așezate de la India la Etiopia,

fiecărui ținut după scrierea lui, fiecărui popor după limba lui,

și Iudeilor după scrierea și limba lor.

Au scris în numele împăratului Ahașveroș,

și **au pecetluit** cu inelul împăratului.

Au trimis scrisorile prin alergători, călare pe cai și catâri născuți din iepe.

Prin aceste scrisori, împăratul **dădea voie** Iudeilor, ori în care cetate ar fi fost,

să se adune și

să-și apere viața,

să nimicească,

să omoare și

să piardă, împreună cu pruncii și femeile lor,

pe toți aceia din fiecare popor și din fiecare ținut

care ar lua armele să-i lovească,

și **să le prade averile**.

Aceasta să se facă

într-o singură zi,

în toate ținuturile împăratului Ahașveroș,

și anume în a **treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea**, adică luna Adar.”

Rezumă în spațiul de mai jos toate detaliile celui „de-al doilea decret” (cui se adresa, ce drepturi conferea, ce scop avea etc.).

„Aceste **scrisori**

cuprindeau **hotărârea**

care trebuia vestită în fiecare ținut, și

dădeau **de știre** tuturor popoarelor

că Iudeii stau gata pentru ziua aceea ca **să se răzbune** pe vrăjmașii lor.

Alergătorii,

călare pe cai și pe catâri,
au plecat îndată și în toată graba,
după porunca împăratului.

Hotărârea a fost vestită și în **capitala Susa**.

Mardoheu a ieșit de la împărat,
cu o haină împărătească albastră și
albă,
cu o mare cunună de aur, și
cu o mantie de în subțire și
de purpură.

Cetatea Susa striga și se bucura.

Termenul folosit în original pentru verbul „**să se răzbune**” nu înseamnă exprimarea unui spirit neiertător prin emoții puternic negative, violente, ci mai degrabă o hotărâre fermă de a apăra dreptatea. Termenul este folosit și pentru Dumnezeu când îi slavează pe cei opresați, îi apără pe cei drekți și îi pedepsește pe opresori.

Pentru Iudei nu era decât
fericire și bucurie,
veselie și slavă.

În fiecare ținut și în fiecare cetate,
pretutindeni unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui,
a fost **între Iudei**
bucurie și veselie,
ospete și zile de sărbătoare.

Și mulți oameni dintre popoarele țării
s-au făcut Iudei,
căci îi apucase **frica de Iudei** . ”

**Rezumă în spațiul de mai jos efectele imediate ale celui „de-al doilea decret”
(asupra iudeilor și asupra celorlalte popoare din imperiu).**

Ziua aceea măreață, în care a căzut Haman și a fost înălțat Mardoheu, era „**a douăzeci și treia zi a lunii a treia**”. Trecuseră două luni și zece zile de la primul decret emis de Haman împotriva iudeilor în „**ziua a treisprezecea a lunii întâi**” (vezi 3:12). După 70 de zile de teroare, plâns, post și smerire vine ziua aceea măreață (a doua de ospăț). Capitolul 9 relatează ce se întâmplă **nouă luni mai târziu**, adică „în **luna a douăsprezecea**, în **a treisprezecea zi a lunii**”.

„În luna a douăsprezecea, adică luna Adar,
în a treisprezecea zi a lunii,
ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărârea împăratului,
și când **vrăjmașii** Iudeilor **nădăjduiseră să stăpânească peste ei**,
s-a întâmplat tocmai **dimpotrivă**,
că **Iudeii au stăpânit asupra vrăjmașilor** lor.

Iudeii

s-au strâns în cetățile lor,
în toate ținuturile împăratului Ahașveroș,
ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă.

Nimeni n-a putut să le stea împotrivă,
căci **frica de ei** apucase pe toate popoarele!

Și toți mai marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slujbașii împăratului,
au sprijinit pe Iudei,

din pricina fricii pe care le-o insufla **Mardoheu** .

Căci Mardoheu

era **puternic** în casa împăratului,
și faima lui se răspândea în toate ținuturile,
pentru că ajungea din ce în ce **mai puternic** .”

Rezumă într-o frază starea de spirit din Imperiul persan în „luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii”, așa cum reiese din paragraful de mai sus .

„Iudeii

au ucis cu lovituri de sabie
pe **toți vrăjmașii** lor,
i-au omorât și
i-au prăpădit.
Au făcut ce au vrut cu **vrăjmașii** lor.

În capitala Susa,

Iudeii

au ucis și
au prăpădit **cinci sute de oameni** ,
și au junghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata,
Porata, Adalia, Aridata,
Parmașta, Arizai, Aridai, și Vaiezata,
cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata,
vrăjmașul Iudeilor.

Dar n-au pus mâna pe averile lor.”

Rezumă într-o frază acțiunile iudeilor din acea zi, așa cum reiese din paragraful de mai sus, și compară cu decretul inițial (8:11) . Ce observi?

„În ziua aceea,

numărul celor ce fuseseră uciși în capitala Susa
a ajuns la cunoștința împăratului.

Și împăratul a zis împărătesei Estera:

„Iudeii au ucis și au prăpădit în capitala Susa
cinci sute de oameni
și pe cei zece fii ai lui Haman.

Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului?...

Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită.

Ce mai dorești? Vei căpăta.”

Estera a răspuns:

„Dacă împăratul găsește cu cale,
să fie îngăduit

Iudeilor care sunt la Susa

să facă și mâine după porunca de azi,
și să spânzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.”

Și împăratul a poruncit să se facă așa.

Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa.

Au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.

Iudeii care se aflau în Susa

s-au strâns din nou

în a patrusprezecea zi a lunii Adar,

și au ucis în Susa *trei sute* de oameni.

Dar n-au pus mâna pe averile lor.

Ceilalți Iudei din celelalte ținuturi ale împăratului

s-au strâns

și **și-au apărat viața.**

Au căpătat astfel **odihnă,**

Este de remarcat faptul că, deși edictul imperial le permitea prădarea averilor dușmanilor (8:11), de trei ori se menționează că „n-au pus mâna pe averile lor” (9:10, 15, 16). În contrast cu acțiunile lui Haman care izvorau din răzburare față de Mardoheu și din lăcomie, acțiunile iudeilor sunt defensive. Ei se apără în fața dușmanilor, care sperau să stăpânească peste ei.

scăpând de vrăjmașii lor,
și au ucis *șaptezeci și cinci de mii* din cei ce le erau vrăjmași.
Dar n-au pus mâna pe averile lor . ”

Notează în câteva propoziții asemănări și deosebiri între acțiunile iudeilor din capitala Susa și ale celor din celelalte provincii.

„Acele lucruri s-au întâmplat
în **a treisprezecea zi** a lunii Adar.
În **ziua a patrusprezecea**,
Iudeii s-au **odihnit**,
și au făcut din ea o zi
de ospăț și de bucurie.

Cei ce se aflau la Susa,
s-au strâns în **ziua a treisprezecea și a patrusprezecea**,
dar în **ziua a cincisprezecea** s-au **odihnit**,
și au făcut din ea o zi
de ospăț și de bucurie.

De aceea
Iudeii de la țară,
care locuiesc în cetăți fără ziduri,
au făcut din **ziua a patrusprezecea** a lunii Adar
o zi de bucurie, de ospăț și de sărbătoare,
în care își trimit daruri unii altora.”

Notează în câteva propoziții asemănări și deosebiri între ziua de sărbătoare a iudeilor din capitala Susa și a celor din celelalte provincii.

„**Mardoheu**
a scris aceste lucruri,
și a trimis scrisori
tuturor Iudeilor din toate ținuturile împăratului Ahașveroș,

de aproape și din depărtare.

Le **porunce**a

să prăznuiască în fiecare an

ziua a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii Adar,

ca zile în care căpătaseră odihnă, scăpând de
vrăjmașii lor.

Le-a **poruncit**

să prăznuiască luna

în care întristarea lor se prefăcuse în bucurie

și jalea lor în zi de sărbătoare,

și să facă din aceste zile niște zile de ospăț și de bucurie,

când să-și trimită daruri de mâncare unii altora

și să împartă daruri celor lipsiți.

Iudeii

s-au îndatorat să facă ceea ce și începuseră să facă și ce le scrisese Mardoheu.

Căci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul tuturor Iudeilor,

făcuse planul să-i piardă,

și aruncase Pur, adică sorțul,

ca să-i omoare și să-i nimicească.

Dar Estera, venind înaintea împăratului,

împăratul a **poruncit în scris**

să **întoarcă** asupra capului lui Haman

planul cel rău pe care-l făcuse împotriva Iudeilor,

și să-l spânzure pe lemn, pe el și pe fiii lui.

De aceea

zilele acestea s-au numit Purim, de la numirea Pur.”

Recapitulează în câteva propoziții evenimentele care stau la originea Sărbătorii Purim.

„Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori,

potrivit cu cele ce văzuseră ei înșiși și

potrivit cu cele ce li se întâmplaseră,

Iudeii au luat pentru ei,

pentru sămânța lor,

și pentru toți cei ce se vor lipi de ei,

hotărârea și îndatorirea neschimbătoare

ca să **prăznuiască în fiecare an** aceste două zile,

în felul rânduit,
și la vremea hotărâtă.

Zilele acestea trebuiau

să fie pomenite și prăznuite din neam în neam,
în fiecare familie,
în fiecare ținut și
în fiecare cetate.

Și **zilele acestea Purim** nu trebuiau

desființate niciodată din mijlocul Iudeilor,
nici să se șteargă aducerea aminte de ele printre urmașii lor.

Împărăteasa Estera, fata lui Abihail,
și Iudeul Mardoheu

au **scris stăruitor a doua oară** pentru
ca să întărească **scrisoarea privitoare la Purim**.

Au trimis scrisori tuturor Iudeilor,

în cele o sută douăzeci și șapte de ținuturi ale împăratului Ahașveroș.

Ele cuprindeau cuvinte de pace și de credincioșie,

întărind ținerea **acestor zile Purim**, la vremea hotărâtă,

cum le rânduiseră Iudeul Mardoheu și împărăteasa Estera
pentru ei, și cum și le rânduiseră și pentru ei înșiși și pentru

sămânța lor,

cu prilejul postului lor și țipetelor lor.

Porunca Esterei a întărit așezarea acestei **sărbători Purim**,
și lucrul acesta a fost **scris în carte** . ”

Rezumă pe scurt poruncile privitoare la Sărbătoarea Purim cuprinse atât în prima, cât și în a doua scrisoare a lui Mardoheu și a Esterei.

„Împăratul **Ahașveroș**

a pus un bir asupra țării și asupra ostroavelor mării.

Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui,

și amănunțele despre mărimea la care a ridicat împăratul pe Mardoheu,

nu sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților Mezilor și Perșilor?

Căci **Iudeul Mardoheu**

era cel dintâi după împăratul Ahașveroș.

El era

cu vază între Iudei
și iubit de mulțimea fraților săi,
căci a căutat binele poporului său
și a vorbit pentru fericirea întregului său neam.”

Rezumă pe scurt acțiunile pentru care rămân în „cartea de istorie” Ahașveroș și Mardoheu, așa cum reiese din paragraful de mai sus.

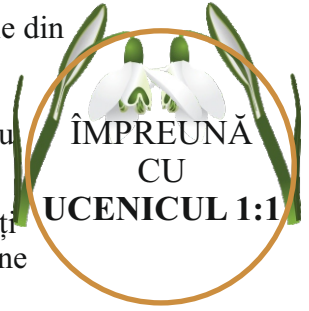

Memorează Romani 6:23.

- Repetă periodic aceste versete memorate.
- Înainte de a le repeta cu ucenicul 1:1, scrie-le mai jos din memorie:

RUGĂCIUNE ȘI VERIFICARE

- Sărbătorește împreună cu ucenicul 1:1 binecuvântările din perioada aceasta de ucenicizare.
- Dacă nu ai cu cine să sărbătorești, cere-I lui Dumnezeu în continuare și caută un ucenic 1:1.
- Discută cu ucenicul 1:1, verificați-vă reciproc dacă ați **citit, ați completat studiul** și dacă ați învățat bine versetul de **memorat, Romani 6:23**.
- Discutați despre „jalea transformată în bucurie”. Dacă aveți o astfel de experiență împărtășiți-o unul cu celălalt, apoi cu grupul.

PREZENȚĂ ȘI IMPLICARE

- Asigură-te că ajungi **la timp** la grupul de ucenicizare.
- Fii o prezență activă în grup. Participă la discuții.
- Discutați despre experiența întoarcerii la Dumnezeu, când ați aflat că plata păcatului este moartea, dar darul fără plată este viața veșnică prin Isus Hristos.
- Fii receptiv la nevoile altora. **Slujește-i** pe cei din grup după nevoile lor și conform cu darurile tale.
- Notează **motivele de rugăciune** și **continuă să te rogi** în timpul săptămânii.

- Propune **aplicații** pentru săptămâna care urmează.

LECȚIA 12

În această lecție ne propunem:

- să aprofundăm adevărurile din Estera 8.
- să corelăm cu pasaje prescriptive din Vechiul și Noul Testament și să aplicăm adevărurile descoperite
- să înțelegem semnificația celui „de-al doilea decret” în economia mântuirii prin legământul cel nou (Romani 5; Evrei 8, 9 ș.a.)

PERSEVERENȚĂ ȘI DEDICARE

În capitolul 8 se continuă șirul acțiunilor providențiale din acea zi extraordinară, a douăzeci și treia zi a lunii a treia, din anul al doisprezecelea al domniei lui Ahașveroș/Xerxes I (25 iunie 474 î.H.). Pe cât de incredibilă părea prăbușirea lui Haman, pe atât de imposibilă părea zădărnicierea planului care i-a supraviețuit. Împăratul Xerxes I condus de Mâna Providenței oferă o soluție „în ciuda legii” mezilor și a perșilor.

Recitește Estera 8:1-8.

Ce schimbări s-au produs în acea zi pentru Mardoheu?

De ce crezi că Estera a dezvăluit relația ei de rudenie cu Mardoheu exact în acea zi?

Ce semnificație crezi că are faptul că „inelul pe care-l luase înapoi de la Haman” îi este oferit lui Mardoheu?

Ce crezi că a simțit Mardoheu purtând pe degetul lui inelul care fusese chiar în degetul acuzator al lui Haman?

Compară prima pledoarie a Esterei (5:2-4, 7-8; 7:2-4) cu a doua pledoarie (8:3-6). Ce asemănări și ce deosebiri observi?

Ce crezi că înseamnă expresia „urmările răutății lui Haman” din a doua pledoarie a Esterei (8:3)?

De ce crezi că în prima pledoarie Estera și-a stăpânit foarte mult emoțiile, iar în a doua se menționează că „s-a aruncat la picioarele lui și a plâns” (8:3-4)? De ce crezi că a plâns în această situație?

Compară pledoaria Esterei (8:5-6) cu pledoaria lui Iuda (Geneza 44:18-34), fratele lui Iosif. Ce înveți din aceste două acțiuni de mediere?

De ce crezi că Estera nu se mulțumește cu faptul că ea și Mardoheu sunt în siguranță, ci continuă să medieze pentru poporul ei?

Găsește alte exemple biblice de mijlocitori care sunt în siguranță, dar mijlocesc pentru alții care sunt în pericol.

Dacă ai siguranța mântuirii, care sunt persoanele în pericol de moarte veșnică pentru care crezi că Dumnezeu te cheamă să mijlocești?

Care este dilema și soluția împăratului? (8:7-8)

Recitește Estera 8:9-17.

Până și regele este constrâns de „legea mezilor și a perșilor”. Totuși găsește o soluție: al doilea decret, care să contracareze efectele celui dintâi decret al lui Haman.

Ce prevedea al doilea decret? (8:10-13)

Cine era vizat de acest nou edict? (8:11)

Era în pericol vreo persoană care nu ar fi luat armele să-i atace pe iudei? De ce?

Care au fost efectele acestui decret pentru iudei? (8:15-17a)

Care au fost efectele acestui nou decret pentru celelalte popoare? (8:17b)

Describe într-un cuvânt starea iudeilor și într-un cuvânt starea celorlalte popoare.

Primul decret îi condamna pe toți iudeii la pieire. Al doilea decret nu îl anula pe primul, ei fiind în continuare condamnați, dar le oferă un apărător puternic și o șansă de scăpare. Haman a murit, dar legea lui încă produce efecte. De aceea este nevoie de o altă lege, care să anuleze aceste efecte.

Citește Romani 5:12-19. Cine și cum a atras condamnarea umanității? (Romani 5:12)

Cine și cum a adus al doilea decret, prin care omul are o șansă de a scăpa de condamnarea la moarte? (Romani 5:17) Corelează cu 1 Corinteni 15:20-23.

Adam, prin neascultarea lui, a atras condamnarea lui Dumnezeu asupra întregii umanități. „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23). Păcatul ne-a adus moartea. Caracterul sfânt al lui Dumnezeu cere condamnarea păcătoșilor. Și asta nu se poate schimba, mai ceva ca legea mezilor și a perșilor, pentru că Dumnezeu nu se schimbă în caracterul Lui. El este însă și dragoste, nu doar sfințenie. Dumnezeu nu-și anulează decretul de condamnare la moarte veșnică a păcătoșilor, ci găsește o cale de apărare și salvare. Hristos este Calea, calea cea nouă și vie, prin care noi avem din nou acces liber la Tatăl. El a venit cu a doilea decret, cu o hotărâre de iertare pentru toți cei ce cred în El în baza Noului Legământ.

Citește Evrei 8:6-9:15.

Scrie ce afli despre „legământul dintâi” și despre „al doilea legământ”.

Haman a murit, dar legea lui trăiește! Tot așa, omul cel vechi, mort în păcat, moare față de păcat când intră în Noul Legământ cu Hristos, dar legea păcatului trăiește încă în natura lui pământească (vezi Romani 7:14-8:2; Galateni 5:16-26).

Discutați în grup despre cum putem contracara efectele naturii păcătoase prin resursele oferite de Hristos în Noul Legământ. „Legea Duhului de viață m-a izbăvit de legea păcatului și a morții”, de drept, înaintea lui Dumnezeu. Cum putem însă câștiga de fapt biruința zilnică în lupta cu păcatul din noi?

**Memorează
Romani 5:18.**

- Repetă periodic aceste versete memorate.
- Înainte de a le repeta cu ucenicul 1:1, scrie-le mai jos din memorie:

RUGĂCIUNE ȘI VERIFICARE

- Sărbătorește împreună cu ucenicul 1:1 binecuvântările din perioada aceasta de ucenicizare.
- Dacă nu ai cu cine să sărbătorești, cere-I lui Dumnezeu în continuare și caută un ucenic 1:1.
- Discută cu ucenicul 1:1, verificați-vă reciproc dacă ați **citit, ați completat studiul** și dacă ați învățat bine versetul de **memorat, Romani 5:18**.
- Discutați despre „primul Adam” și „al doilea Adam”, despre Vechiul Legământ și Legământul cel Nou. Ce implicații practice au aceste concepte în trăirea creștină.

PREZENȚĂ ȘI IMPLICARE

- Asigură-te că ajungi **la timp** la grupul de ucenicizare.
- Fii o prezență activă în grup. Participă la discuții.
- Discutați despre efectele pe care încă le are „legea păcatului” în viața creștinului, chiar dacă el a murit față de păcat. Haman e mort, dar legea lui încă produce efecte.
- Fii receptiv la nevoile altora. **Slujește-i** pe cei din grup după nevoile lor și conform cu darurile tale.
- Notează **motivele de rugăciune** și **continuă să te rogi** în timpul săptămânii.

- Propune **aplicații** pentru săptămâna care urmează.

LECTIA 13

În această lecție ne propunem:

- să aprofundăm adevărurile din Estera 9.
- să corelăm cu pasaje prescriptive din Vechiul și Noul Testament și să aplicăm adevărurile descoperite
- să învățăm să sărbătorim de la Sărbătoarea Purim

PERSEVERENȚĂ ȘI DEDICARE

Între Estera 8 și 9 se scurge o perioadă de nouă luni fără zece zile. Este perioada de la emiterea celui de-al doilea decret până la ziua fatidică a treisprezecea, din luna a douăsprezecea, ziua în care aveau să se confrunte decretul lui Haman cu cel al lui Mardoheu. În urma confruntării dușmanii care au ridicat armele împotriva iudeilor sunt nimiciți, iar iudeii primesc odihnă, pe care o sărbătoresc an de an prin Sărbătoarea Purim instituită cu acest prilej.

Recitește Estera 9:1-16.

Care era starea de spirit în ziua confruntării? (9:1-4)

Care era dorința vrăjmașilor iudeilor?

De ce n-a putut nimeni să le stea împotriva iudeilor?

Cum explici puterea lui Mardoheu și frica pe care o inspira?

De ce crezi că toți liderii regionali și locali i-au sprijinit pe iudei?

Câți iudei au murit în confruntarea din acea zi a treisprezecea? De ce?

Câți oameni din alte popoare, care nu-i dușmăneau pe iudei, au murit în acea zi? De ce?

Câți dușmani de-ai iudeilor, care au ridicat armele împotriva lor au murit în ziua aceea în capitala Susa? Dar în celelalte regiuni? De ce?

Fiii lui Haman în care categorie dintre cele trei de mai sus crezi că intrau? De ce?

De ce crezi că iudeii „n-au pus mâna pe averile lor”, deși legea împăratului le permitea asta? (compară 8:11 cu 9:10, 15, 16)

De ce crezi că Estera a cerut o prelungire a decretului cu încă o zi, doar pentru capitala Susa?

Ce rost crezi că avea spânzurarea celor zece fii ai lui Haman, care erau deja morți?

Care sunt dușmanii spirituali ai creștinului? (Romani 8:12-13; Coloseni 3:5 ș.a.)

Care sunt „armele” cu care te poți apăra? (Efeseni 6:11-18; 2 Corinteni 10:3-5)

Recitește Estera 9:17-32 .

Care sunt cuvintele-cheie care definesc ziua a treisprezecea a lunii Adar? (9:17-19)

Cum s-a transformat jalea iudeilor în ospăț, bucurie, odihnă și sărbătoare?

De ce crezi că își trimiteau daruri unii altora?

De ce capitala Susa sărbătorea cu o zi mai târziu față de cei din provinciile celelalte?

Ce înveți din modul în care ei sărbătoresc?

De ce crezi că a fost nevoie ca Mardoheu să le poruncească să sărbătorească? (9:20-22)

Ce sărbători sunt poruncite de Dumnezeu poporului Israel în Vechiul Testament? (vezi Exod 23:10-19; 34:18-28; Levitic 23 ș.a.)

Ce sărbători le sunt poruncite creștinilor din Noul Testament?

Nu regăsim explicit sărbători poruncite Bisericii în Noul Testament, cu excepția poruncii de a celebra Cina Domnului până va veni El (vezi 1 Corinteni 11:23-26 ș.a.). Care era însă esența sărbătorilor biblice în general, și a Purimului în special? Sunt câteva elemente care caracterizau sărbătorile poporului lui Dumnezeu: **odihna**, **rememorarea** unui eveniment din istoria salvării lor, **bucuria**, ospățul, darurile etc. Aceste elemente se regăsesc în viața creștină, ba chiar mai mult, ar trebui să definească întreaga viață a creștinului.

Întreaga viață a creștinului trebuie să fie o sărbătoare. Hristos este sărbătoarea noastră (1 Corinteni 5:6-8). El ne-a adus adevărata odihnă (Matei 11:28-30; Evrei 4:1-11 ș.a.). Rememorăm și celebrăm moartea și învierea, la Masa Domnului, până va veni El și ne va invita la ospățul nunții Mielului (Apocalipsa 19:9).

Orice sărbătoare creștină trebuie să aibă ca temelie un eveniment din istoria mântuirii, iar bucuria și odihna să fie stâlpii sărbătorii.

Scrie mai jos porunci biblice cu privire la bucuria creștinului.

Ce ne împiedică uneori să ne bucurăm în Domnul și să ne găsim odihna în El?

Cum poți face din odihnă și bucurie o stare permanentă a inimii?

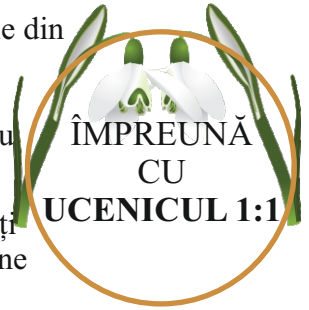

Memorează
Romani 5:2-4.

- Repetă periodic aceste versete memorate.
- Înainte de a le repeta cu ucenicul 1:1, scrie-le mai jos din memorie:

RUGĂCIUNE ȘI VERIFICARE

- Sărbătorește împreună cu ucenicul 1:1 binecuvântările din perioada aceasta de ucenicizare.
- Dacă nu ai cu cine să sărbătorești, cere-I lui Dumnezeu în continuare și caută un ucenic 1:1.
- Discută cu ucenicul 1:1, verificați-vă reciproc dacă ați **citit, ați completat studiul** și dacă ați învățat bine versetul de **memorat, Romani 5:2-4**.
- Discutați despre ceea **ce ne fură bucuria și odihna** pe care ni le promite Hristos și ne împiedică astfel să-L sărbătorim pe El în trăirea noastră.

PREZENȚĂ ȘI IMPLICARE

- Asigură-te că ajungi **la timp** la grupul de ucenicizare.
- Fii o prezență activă în grup. Participă la discuții.
- Discutați despre ce înseamnă să sărbătorim astăzi prezența lui Hristos și lucrarea Lui mântuitoare în viața noastră.
- Discutați despre ceea **ce ne fură bucuria și odihna** pe care ni le promite Hristos și ne împiedică astfel să-L sărbătorim pe El în trăirea noastră.
- Fii receptiv la nevoile altora. **Slujește-i** pe cei din grup după nevoile lor și conform cu darurile tale.
- Notează **motivele de rugăciune** și **continuă să te rogi** în timpul săptămânii.

- Propune **aplicații** pentru săptămâna care urmează.

LECȚIA 14

În această lecție ne propunem:

- să aprofundăm adevărurile din Estera 10.
- să corelăm cu pasaje prescriptive din Vechiul și Noul Testament și să aplicăm adevărurile descoperite
- să recapitulăm adevăruri din cartea Estera
- să ne pregătim pentru „sărbătoarea Purim” de duminică viitoare, 8 martie 2020, din Biserica Harul Titan

PERSEVERENȚĂ ȘI DEDICARE

Capitolul 10 este, de fapt, și concluzia cărții Estera. Împăratul Ahașveroș rămâne în „cartea de istorie” pentru că a impus noi taxe în imperiul său. Acest fapt subliniază preocupările esențiale ale vieții lui: banii și petrecerile. Mardoheu rămâne în cronicile persane pentru puterea și isprăvile lui, pentru iubirea și bunătatea față de poporul lui și pentru că a fost interesat de fericirea altora, nu de a lui proprie.

Recitește Estera 10:1-3.

Pentru ce ți-ai dori să rămâi cunoscut după ce vei fi plecat în veșnicie?

Ce crezi că ar trebui să faci în prezent, pentru ca în viitor alții să vorbească despre tine așa cum ți-ai dori tu acum?

Scrie mai jos, din Evrei 11, pentru ce au rămas în Cronicile credinței cei menționați acolo.

Provocări din partea echipei 1:1 – Estera și Mardoheu

Citește, meditează și acționează!

- Dumnezeu ți-a dat influență cu un scop. Folosește-ți influența pe care Dumnezeu ți-a dat-o pentru scopurile lui Lui!
-
- Ești tu un *influencer*? Pentru cine? În ce domeniu?
-
- Cum poți avea o influență spirituală?
-
- Să nu crezi că răul nu te va atinge, dacă nu te implici!
-
- Ai curajul de a lua atitudine și de a vorbi pentru Hristos?
-
- Nu rata ocaziile! Unele nu se vor mai întoarce niciodată!
-
- Implică-L pe Dumnezeu în deciziile tale!
-
- Cum pot supraviețui ucenicii Domnului în mijlocul unei culturi seculare?
-
- Fiecare „Estera” are nevoie de un „Mardoheu”, pentru sprijin și responsabilizare reciprocă. Lucrează în echipă. Tu ai un ucenic 1:1?
-
- Înțelegi urgența momentului și a acționezi?
-
- Ai înțeles puterea cuvintelor bine alese și a unui plan bine făcut?
-
- Dușmanul e învins, dar planul lui încă este activ și produce efecte.
-
- Nu poți schimba anumite lucruri hotărâte deja, dar poți să le anulezi efectele înainte de a fi prea târziu: Pocăiește-te azi, înainte de a muri!

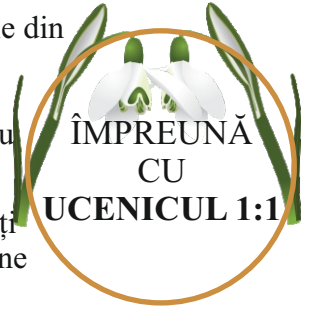

Memorează
Evrei 11:39-40.

- Repetă periodic aceste versete memorate.
- Înainte de a le repeta cu ucenicul 1:1, scrie-le mai jos din memorie:

RUGĂCIUNE ȘI VERIFICARE

- Sărbătorește împreună cu ucenicul 1:1 binecuvântările din perioada aceasta de ucenicizare.
- Dacă nu ai cu cine să sărbătorești, cere-I lui Dumnezeu în continuare și caută un ucenic 1:1.
- Discută cu ucenicul 1:1, verificați-vă reciproc dacă ați **citit, ați completat studiul** și dacă ați învățat bine versetul de **memorat, Evrei 11:39-40**.
- Discutați și recapitulați învățăturile din cartea Estera.

PREZENȚĂ ȘI IMPLICARE

- Asigură-te că ajungi **la timp** la grupul de ucenicizare.
- Fii o prezență activă în grup. Participă la discuții.
- Discutați și recapitulați învățăturile din cartea Estera.
- Fii receptiv la nevoile altora. **Slujește-i** pe cei din grup după nevoile lor și conform cu darurile tale.
- Notează **motivele de rugăciune** și **continuă să te rogi** în timpul săptămânii.

- Propune **aplicații** pentru săptămâna care urmează.
